

Lesninger 4. søndag i fasten (år B)

1. lesning 2 Krøn 36,14–17a.19–23

Herrens vrede og miskunn viser seg gjennom folkets landflyktighet og befrielse

I de dager ble alle lederne i Juda og prestene og folket mer og mer troløse og gjorde de samme avskyelige ting som andre folkeslag. De gjorde Herrens hus urent, det som han hadde gjort til sin helligdom i Jerusalem. Herren, deres fedres Gud, sendte dem advarsler sent og tidlig gjennom sine sendebud; for han ville skåne sitt folk og sin bolig. Men de spottet Guds sendebud, foraktet hans ord og holdt hans profeter for narr, inntil Herrens harme mot hans folk ble så stor at det ikke lenger fantes boteråd.

Da lot Herren kaldeerne dra i hærferd mot folket i Judea. De brente Guds hus og rev ned Jerusalems murer. Alle borgene i byen satte de ild på, og alle kostbare gjenstander der ble ødelagt. De som slapp unna sverdet, førte kaldeerkongen som fanger til Babylon, og de ble treller for ham og hans sønner helt til perserne fikk makten. Slik ble Herrens ord til Jeremia oppfylt. Inntil landet fikk tatt igjen sine sabbatsår, så lenge det lå øde, hadde det ro, til sytti år var gått.

Da skjedde det i det første året Kyros var konge i Persia: For å la sitt ord til Jeremia gå i oppfyllelse tilskyndet Herren perserkongen Kyros til å sende ut en kunngjøring i hele sitt rike. Både muntlig og skriftlig gjorde han dette budskapet kjent: «Så sier Kyros, kongen i Persia: Herren, himmelens Gud, har gitt meg alle kongerikene på jorden. Han har pålagt meg å bygge et tempel for ham i Jerusalem i Judea. Gud være med alle dere som hører til hans folk. Nå kan dere dra tilbake.»

Responsoriesalme Sal 137 (136),1–2. 3. 4–5. 6

Omkved: Ved Babylons floder lengtet vi mot Sion.

Ved Babylons floder satt vi og gråt,
mens vi tenkte på Sion.
I piletrærne langs elven
hengte vi våre harper.

De som hadde tatt oss til fange,
bad oss om å synge.
De som hadde ført oss bort,
ville høre Sions sanger.

Hvordan kan vi synge Herrens sanger
i et fremmed land?
Glemmer jeg deg, Jerusalem,
da visne min høyre hånd.

Min tunge klebe seg fast til ganen,
om jeg slutter å tenke på deg,
om jeg ikke setter Jerusalem
over min høyeste glede.

2. lesning Ef 2,4–10

Dere er døde på grunn av misgjerningene, men ved nåde er dere frelst

Brødre, Gud er rik på miskunn, og om vi var døde på grunn av våre misgjerninger, gjorde han oss levende med Kristus – så stor var hans kjærlighet til oss. – Ja, av nåde er dere frelst! – Men ikke bare oppvakte han oss fra de døde – han gav oss sete i himlene med og i Kristus Jesus, for å vise, for tid og evighet, hvor grenseløst rik hans godhet og hans nåde mot oss er, i Kristus Jesus.

Ja, ved nåde er dere frelst, gjennom troen – altså ikke ved egen hjelp, men ved en gave fra Gud: Ikke ved hva vi selv kan gjøre, for at ingen skal kunne rose seg selv. For vi er jo selv hans verk, skapt i Kristus Jesus for å gjøre de gode gjerninger som Gud på forhånd har lagt til rette for oss.

Evangelievers Joh 3,16

Så høyt elsket Gud verden at han gav sin enbårne Sønn.

Alle som tror på ham, har det evige liv i eie.

Evangelium Joh 3,14–21

Gud sendte sin Sønn for at verden skulle bli frelst ved ham

På den tid sa Jesus til Nikodemos:

«Som Moses reiste slangen i ørkenen, slik skal
Menneskesønnen bli løftet opp – for at hver og en som tror,
ved ham skal få det evige liv i eie.»

Ja, så høyt elsket Gud verden, at han gav sin enbårne Sønn til
pris – for å frelse fra undergang alle som tror på ham, og gi
dem det evige liv i eie. Gud sendte jo sin Sønn til verden, ikke
for å fordømme den, men for at verden skulle bli frelst ved
ham. Den som tror på ham, blir ikke dømt; men den som ikke
tror, er allerede dømt, fordi han ikke har villet tro på Guds
enbårne Sønns navn.

Og så lyder dommen: At lyset er kommet til verden, og
menneskene valgte mørket fremfor lyset, fordi deres verk var
ondt. For hver og en av dem som gjør ondt, hater lyset og
holder seg borte fra det, for å unngå at hans gjerninger blir
avslørt. Men den som handler som sannheten byr, han kommer
frem i lyset, så det kan bli åpenbart at hans verk er gjort i Gud.